

Nr 258.

Av herr **Svenson, Ernst, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående understöd åt föreningar för jordbrukskredit.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 207 angående understöd åt föreningar för jordbrukskredit föreslås, att såväl lånerätten som rätten till andelsteckning i jordbrukskassa grundas å fastighets taxeringsvärde. Därvid framhåller emellertid departementschefen (sid. 10), att skogsvärdet icke bör läggas till grund för lånerätten, innan betryggande former för belåning av växande skog genomförts.

Enligt vår mening bör en dylik generell åtskillnad icke göras, utan taxeringsvärdet å växande skog inräknas i fråga om fastighet, som är bebyggd för jordbruksändamål, då i motsatt fall blandade skogs- och jordbruksfastigheter bleve alltför ogynnsamt ställda i jämförelse med rena jordbruksfastigheter. Hittills har, som bekant, låne- och andelsrätten grundats å fastigheternas areal, varvid skogs- och betesmark efter vissa grunder omräknats i odlad jord. Sedan avverkningen reglerats genom den nya skogslagen, varigenom skövling förhindras och vederbörlig stödskog under alla förhållanden bevaras, torde inga skäl föreligga att i dylikt fall från fastighetens taxeringsvärde avdraga värdet för växande skog. I verkligheten torde det förhålla sig så, att blandade skogs- och jordbruksegendomar betydligt lättare kunna bära räntorna å upptagna lån än uteslutande jordbruksegendomar. Dessutom gälla ju hithörande bestämmelser maximibelåningen, och det åligger respektive styrelser att taga vederbörlig hänsyn till omständigheterna i varje särskilt fall. Att då genom en generell föreskrift, på sätt i propositionen skett, skilja mellan jordbruks- och skogsegendomar skulle på ett mindre lyckligt sätt binda jordbrukskassorna och, särskilt i de mera skogrika delarna av landet, betydligt förringa deras betydelse för jordbrukarna.

Det förtjänar påpekas, att såväl enskilda banker som övriga låneinstitut i allmänhet godtaga taxeringsvärden, vari växande skog ingår, som säkerhet, liksom även nya sparbankslagen godtager dylik säkerhet som täckning av insättarmedel. Enda undantaget i sistnämnda fall är, att värdet å växande skog icke må inräknas i taxeringsvärdet å jordbruksfastighet, vilken ej är försedd med för jordbrukets bedrivande nödiga åbyggnader, en inskränkning, som vi, enligt vad ovan anmärkts, anse böra förekomma även beträffande jordbrukskassor.

I fråga om jordbrukskassas redovisning av kassareserv föreslår departementschefen (sid. 20), att såsom kassareserv må godkännas »jämväl riksgälds-

kontorets skattkammarväxlar och fordringar hos riksbanken». Det torde kunna ifrågasättas, huruvida icke i dylik kassareserv även borde till viss del få ingå inteckningar i jordbruksfastighet liggande inom 50 procent av taxeringsvärdet.

Med stöd av det anförda vilja vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte anhålla om sådant tillägg till Kungl. Maj:ts förslag till ändrade bestämmelser angående understöd åt föreningar för jordbrukskredit, att dels taxeringsvärdet av växande skog å för jordbruksändamål bebyggd fastighet inräknas i taxeringsvärdet vid beräkning av andels- och lånerätt, dels att i jordbrukskassas kassareserv må till viss omfattning jämväl ingå inteckningar i jordbruksfastighet inom 50 procent av taxeringsvärdet.

Stockholm den 31 mars 1925.

Ernst Svenson.

Joh. Johansson.

L. Tjällgren.

H. Andersson.
